

Sygn. akt III A Ua 522/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski (spr.)
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSA Elżbieta Kunecka
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o emeryturę

na skutek apelacji W. W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt VIII U 2398/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 r., sygn. akt. VIII U 2398/2011, Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił odwołanie W. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 26 września 2011 r., którą organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę świadczenia emerytalnego.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

W. W. (ur. (...)) decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 maja 2007 r. nabyła prawo do świadczenia emerytalnego od dnia 1.04.2007 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Do wniosku o przyznanie prawa do emerytury dołączone zostało zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 12.03.2007 r., wydane przez Zespół Szkół Nr (...) we W. potwierdzające, iż wnioskodawczyni jest zatrudniona w Zespole Szkół Nr (...) we W. od dnia 01.09.1971 r., przy czym od dnia 01.09.2002 r. przebywa na urlopie bezpłatnym w związku z podjęciem pracy na stanowisku

wizytatora w Kuratorium Oświaty we W.. Zgodnie z zaświadczeniem z dnia 24.04.2007 r., wydanym przez Kuratorium Oświaty we W., W. W. zatrudniona jest w Kuratorium Oświaty we W. od dnia 01.09.2002 r. do nadal.

W styczniu 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował osoby pobierające emerytury o obowiązujących od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 16.12. 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 257, poz. 1726), warunkach pobierania emerytury, że począwszy od dnia 01.10.2011 r. prawo do emerytury przyznanej przed dniem 1.01.2011 r. ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Wobec powyższego, z uwagi na fakt, iż wnioskodawczyni kontynuuje zatrudnienie w Kuratorium Oświaty we W. i nigdy nie rozwiązała stosunku pracy z tym pracodawcą, organ rentowy decyzją z dnia 26.09.2011 r., wstrzymał z dniem 01.10.2011 r. wypłatę emerytury.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego sprawy, Sąd orzekł, że odwołanie wnioskodawczyni jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd, wskazując na regulację zawartą w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr.257, poz.1726), która wprowadziła zmiany w brzmieniu art. 103 ust. 1 i 2 oraz dodała art. 103a., stwierdził, że bezsporny jest fakt, iż wnioskodawczyni w dniu wejścia w życie nowego przepisu art. 103a w/w ustawy, pozostawała w zatrudnieniu i zatrudnienie to zostało nawiązane przed nabyciem uprawnień do emerytury i jest kontynuowane do chwili obecnej w Kuratorium Oświaty we W.. Oznacza to, że zawieszenie prawa do emerytury przez organ rentowy było zasadne.

Z wyrokiem nie zgodziła się wnioskodawczyni wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości zarzuciła Sądowi:

1. naruszenie art. 2 Konstytucji RP, poprzez zastosowanie niezgodnego z nim art. 103a w zw. z art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu ustalonym art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 257, poz. 1726) - w odniesieniu do osoby, która nabyła prawo do emerytury przed wejściem w życie przepisów powołanej ustawy;
2. naruszenie art. 8 ust 2 Konstytucji, poprzez jego niezastosowanie.

Wobec tak przedstawionych zarzutów apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołania, a w konsekwencji wypłatę świadczenia emerytalnego począwszy od 1.10.2011 r. wraz z ustawowymi odsetkami od zaległych płatności oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 120,- zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie należyte postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał wyrok zgodny z obowiązującym stanem prawnym.

Spór w sprawie wymagał rozstrzygnięcia, czy organ rentowy zasadnie zawiesił wypłatę świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni, z uwagi na kontynuację zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawczyni uzyskała prawo do emerytury od dnia 01.04.2007 r., na mocy decyzji organu rentowego z dnia 14.05.2007 r.

Przed nabyciem prawa do świadczenia emerytalnego, do chwili obecnej, wnioskodawczyni pozostaje w stosunku pracy – pozostaje w zatrudnieniu z Zespołem Szkół Nr (...) we W., przy czym od 01.09.2002 r. na urlopie bezpłatnym w związku z podjęciem pracy na stanowisku wizytatora w Kuratorium Oświaty we W..

Wejście w życie nowego przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), zgodnie z którym począwszy od dnia 1 października 2011 r. prawo do emerytury przyznanej przed dniem 1 stycznia 2011 r., ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, stanowi podstawę prawną do zawieszenia prawa do świadczenia emerytalnego.

W związku z kontynuacją przez wnioskodawczynię zatrudnienia, zaskarżoną decyzją z dnia 26.09.2011r., organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury.

Stwierdzić należy, że zawieszenie wypłaty świadczenia nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji. Ustawodawca bowiem nie różnicuje ubezpieczonych według miejsca i rodzaju ich zatrudnienia, a jedynie odnosi się do samego faktu kontynuacji tego zatrudnienia, bez przerywania go w związku z uzyskaniem prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji wskazuje, że zmiana w/w przepisów, a w szczególności przepisu art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu nadanym przez art. 6 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, nie jest zmianą niekonstytucyjną.

Trybunał Konstytucyjny bowiem wielokrotnie wyjaśniał, że dyrektywa rozwoju ubezpieczeń społecznych nie wyklucza zmian regulacji prawnych przewidzianych we wcześniejszych ustawach, pod warunkiem zachowania istoty tych uprawnień, przy czym nie zawsze te zmiany muszą iść w kierunku korzystnym dla adresatów (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 1995 r. w sprawie K 23/95 oraz z dnia 17 lipca 1996r. w sprawie K 8/96).

Konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawczyni do emerytury, nie zostało naruszone w wyniku zmiany przepisów. Wnioskodawczyni ma nadal prawo do pobierania emerytury w przypadku rozwiązania stosunku pracy z obecnym pracodawcą. Tym samym stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja o wstrzymaniu wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r. jest prawidłowa.

Nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniają organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury wnioskodawczyni. Tym samym zarówno zaskarżona decyzja, jak również orzeczenie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe i odpowiadające obowiązującemu prawu.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do podważenia prawidłowości i zasadności zaskarżonego wyroku, z tego też względu na mocy art. 385 kpc orzekł o oddaleniu apelacji wnioskodawczyni jako nie zasługującej na uwzględnienie.